

22 sierpnia 2018. Wspomnienie obowiązkowe Najświętszej Maryi Panny Królowej. Komentarz do Ewangelii o. Jacka Salija OP

(Iz 9,1-3.5-6) Naród krocący w ciemnościach ujrzał światłość wielką; nad mieszkańcami kraju mroków zabłysło światło. Pomnożyłeś radość, zwiększyłeś wesele. Rozradowali się przed Tobą, jak się radują we żniwa, jak się weselą przy podziale łupu. Bo złamałeś jego ciężkie jarzmo i drążek na jego ramieniu, pręt jego ciemńcy jak w dniu porażki Madianitów. Albowiem Dziecię nam się narodziło, Syn został nam dany, na Jego barkach spoczęła władza. Nazwano Go imieniem: „Przedziwny Doradca, Bóg Mocny, Odwieczny Ojciec, Książę Pokoju”. Wielkie będzie Jego panowanie w pokoju bez granic na tronie Dawida i nad Jego królestwem, które On utwierdzi i umocni prawem i sprawiedliwością, odtąd i na wieki. Zazdrosna miłość Pana Zastępów tego dokona.

(Iz 9,1-3.5-6)

Naród krocący w ciemnościach ujrzał światłość wielką; nad mieszkańcami kraju mroków zabłysło światło. Pomnożyłeś radość, zwiększyłeś wesele. Rozradowali się przed Tobą, jak się radują we żniwa, jak się weselą przy podziale łupu. Bo złamałeś jego ciężkie jarzmo i drążek na jego ramieniu, pręt jego ciemńcy jak w dniu porażki Madianitów. Albowiem Dziecię nam się narodziło, Syn został nam dany, na Jego barkach spoczęła władza. Nazwano Go imieniem: „Przedziwny Doradca, Bóg Mocny, Odwieczny Ojciec, Książę Pokoju”. Wielkie będzie Jego panowanie w pokoju bez granic na tronie

Dawida i nad Jego królestwem, które On utwierdzi i umocni prawem i sprawiedliwością, odtąd i na wieki. Zazdrosna miłość Pana Zastępów tego dokona.

(Ps 113,1-8)

REFREN: Niech imię Pana będzie pochwalone

Chwalcie słudzy Pańscy,
chwalcie imię Pana.

Niech imię Pana będzie błogosławione
teraz i na wieki.

Od wschodu aż do zachodu słońca
niech będzie pochwalone imię Pana.
Pan jest wywyższony nad wszystkie ludy,
ponad niebiosą sięga Jego chwała.

Kto jest jak nasz Pan Bóg,
co ma siedzibę w górze,
co w dół spogląda
na niebo i ziemię?

Podnosi z prochu nędzarza
i dźwiga z gnoju ubogiego,
by go posadzić wśród książąt,
wśród książąt swojego ludu.

Aklamacja:

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławionaś Ty między niewiastami.

(Łk 1,26-38)

Bóg posłał anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami”. Ona zmieszana się na te słowa i rozważała, co miałyby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: „Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca”. Na to Maryja rzekła do anioła: „Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?” Anioł Jej odpowiedział: „Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za niepłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego”. Na to rzekła Maryja: „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa”. Wtedy odszedł od Niej anioł.

Komentarz:

Warto wiedzieć, że ile razy w Piśmie Świętym pojawia się anioł lub aniołowie, jest to znak, że stajemy wobec tajemnicy przekraczającej ludzki rozum. Otóż w dzień Matki Boskiej Różańcowej czytamy Ewangelię przedstawiającą

pierwszą tajemnicę różańca, mianowicie przyjęcie przez Syna Bożego naszego człowieczeństwa. Zwiastunem tak niesłychanego daru był anioł szczególny, anioł imieniem Gabriel. Gabriel po hebrajsku znaczy: „Moc Boża”. Bo w całych dziejach świata nie było większego dzieła mocy Bożej niż to, że Syn Boży stał się jednym z nas, że Ten, przez którego wszystko zostało stworzone i który wszystko podtrzymuje w istnieniu, z miłości do nas tak bardzo się uniżył.

Zauważmy: Największe dzieło Bożej wszechmocy dokonane zostało w sposób tak niesamowicie pokorny. Skromną, ale najświętszą i najczystszą Dziewczynę z Nazaretu Bóg zaprosił, aby w imieniu nas wszystkich była współpracownicą tego niepojętego dzieła Bożej wszechmocy i miłości. To samouzależnienie się Boga od ludzkiej wolności trwa zresztą po dziś dzień. To prawda, że w innych proporcjach, ale trwa bardzo realnie i dotyczy każdego z nas. Jak to powiedział św. Augustyn: „Bóg stworzył nas bez nas, ale nie zbawi nas bez nas”.

Otóż kiedy odmawiając paciery różańcowe, stawiamy się wobec kolejnych tajemnic wiary, stajemy wobec oceanu Bożej prawdy i miłości, którego nigdy nie zgłębimy, a z którego możemy czerpać, ile tylko w sobie pomieścimy. Właśnie dlatego różaniec jest dla wielu katolików tak potężnym i niezastąpionym źródłem mocy Bożej.

Warto może jeszcze zwrócić uwagę na to, że różaniec jest modlitwą maryjną. Bo powtarzając wielokrotnie pozdrowienie Maryi, chcielibyśmy tak nastroić swoje dusze, ażeby Bożą miłość obdarzającą nas zbawieniem rozumieć i otwierać się na nią przynajmniej trochę, podobnie do tego, jak to czyniła Maryja.